

דבר העורך

קבלת התורה בכל דור ודור! כיצד?

במשנה (אבות פרק א משנה א) משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרו לאנשי כנסת הגדולה. מסירת התורה עוברת ממשנה רבינו שקיבל מסיני, וממשיך בכל הדורות מרב לתלמיד.

על **הפסוק** (שיר השירים ז יד) חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דורשת **הגמ'** (עירובין דף כא:). הוזהר בדברי סופרים יותר מדברי תורה, שדברי תורה יש בהן עשה ולא תעשה, ודברי סופרים כל העובר על דברי סופרים חייב מיתה. ופירש **רש"י** (ד"ה דברי סופרים), חדשים, שנתחדשו בכל דור ודור לגדור גדר וסייג.

כאשר גדולי התורה שבדור מכריעים ומורים את ההנהגה בעניינים המתחדשים דבר יום ביומו, הרי הוא כאילו שמענו את דברי התורה במעמד הר סיני מפי הקב"ה. כלשון **הגמ'** (ראש השנה דף כה:). יפתח בדורו כשמואל בדורו. ההוראה למעשה בידי וגדרי התורה מסורה לחכמי התורה, וכשם שמכריעים בבית דין של מטה כך מכריעים בבית דין של מעלה. ומצינו לגבי קידושין, שאדם מקדש את אשתו 'אדעתא דרבנן', והקידושין חלים ומתבטלים לפי מה שהנהיגו חכמי ישראל.

כאשר אדם גדול בתורה לומד סוגיא הוא בהבנה עמוקה וגדולה, פי כמה וכמה מאדם רגיל שלומד את אותה סוגיה למרות שאדם הפשוט ילמד יותר שעות בסוגיא זו, כי אדם שהתייגע ועמל כל חייו בתורה, יש לו לב ומוח של תורה. וידוע המעשה עם **רבי חיים בריסקער** שהגיב לשואל, אין כזה תוס', שהיה פשוט לו שלא יכול להיות כזה סברא.

בימים אלו אנו עומדים בסמוך ונראה לימי האבל על סילוקו ליישיבה של מעלה, של אחד מפוסקי הדור ועמודי ההוראה שבגולה בגייטסהד שבאנגליה **הג"ר פסח אליהו פאלק ב"ר אברהם צבי זצ"ל**, שהתייחד בכח ההכרעה ההוראה למעשה, וכפי שהעיד עליו **הג"ר משה פיינשטיין זצ"ל** (בהסכמה לספרו שו"ת מחזה אליהו), שהמחבר הוא גדול בתורה, וראוי מאוד להתחשב בדבריו כחכם שהורה!

זכה לחבר הרבה ספרים יסודיים בהלכה **"שו"ת מחזה אליהו"**, **"זכור ושמו"**, **"עזר והדר לבושה"**, **"לבושה של תורה"**, **"פיה פתחה בחכמה"**, **"הלכות שבת למעשה"** ועוד, כאשר במתק שפתיו היה יורד לנבכי הסוגיות ובירור המציאות, ודולה ממעמקים את דבר השם זו הלכה, ועשרות מפסקים מפארים את גיליונות **"עומק הפשט"**, חבל על דאבדין ולא משתכחין.

ונסיים בדברי הנביא, **ישעיהו** (פרק נט פסוק כא), לא יִמְשְׁלוּ מִפִּי וּמִפִּי יִדְרֹג וּמִפִּי יִדְרֹג אֲמַר ה' מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

נושא הגיליון

'גגון של עגלה בשבת'

'דיני אוהל ארעי בשבת'

כסא טרסקל: אסור לעשות אהל בשבת, ואיסורו משום תולדה של מלאכת בונה. באהל ארעי יש אופנים שמוותר ויש אופנים שאסור. ומבואר **בגמ'** (שבת דף קלח). "מיטה, כסא טרסקל [כסא "מתקפל"] ואסלה, מותר לנטותן לכתחילה". ומפרש **רש"י** (שם) טעם ההיתר במיטה משום "דלא מידי עביד אלא ליתובא בעלמא" (אינו עושה כלום, אלא לישיבה בעלמא). ובאסלה טעם ההיתר הוא "דהא עביד וקא" (שהוא עשוי ועומד). **והרמב"ם** (הלכות שבת פרק כב הלכה כח) מגדיר את טעם ההיתר בפתיחת מטה וכסא וטרסקל, כי "אין זה דרך עשיית אוהל לא קבע ולא עראי".

להלכה: וכן נפסק להלכה **בשו"ע** (סימן שט"ו סעיף ה) כסא העשוי פרקים, וכשרוצים לישב עליו פותחין אותו והעור נפתח, וכשמסירים אותו סוגרים אותו והעור נכפל, מותר לפתחו לכתחילה. וכתב **המשנה ברורה** (ס"ק כז) דהא עביד וקאי. וכתב **המגן אברהם** (ס"ק ח, הביא המשנ"ב שם), ו**בשו"ע הרב** (סימן שטו ס"ק יג) שמהטעם הזה מותר להעמיד ולפרק חופה, 'דהא עביד וקאי'.

טלית כפולה: עוד מבואר שם **בגמ'** טלית כפולה לא יעשה (לפתוח טלית לשניים ולעשות ממנה אוהל), ואם עשה פטור אבל אסור, היה כרוך עליה חוט או משיחה, מותר לנטותה לכתחילה. מפרש **הרי"ף** (דף נו: נדפי הרי"ף) שאין בגג הטלית רוחב טפה, וגם אין בפחות בג' טפחים הסמוכים לגגה רוחב טפה, "ולפיכך

הגיליון הונצח על ידי ידידינו שליט"א לעילוי נשמת אבי רבי חיים יצחק יהודה לייב בן רבי אפרים פישל זצ"ל ת.נ.צ.ב.ה.

בהן, אבל שמשית גינה שתקועה בקרקע מבעוד יום, או סככה שמעל מרפסת או מעל חלון ראוה וכדומה, מותר לפותח ולקפלן.

2. גג עגלה בשבת

לכאורה אסור: לעיל הובאו דברי המגן אברהם (ס"ק ח, הביאנו המושג'ב שם), והשו"ע הרב (סימן ס"ק יג) שמהמסע דכסא טרסקל מותר להעמיד ולפרק חופה. ובטעם ההיתר נחלקו האחרונים. **בנודע ביהודה** (מהדורה תנינא או"ח סימן ל) כתב שהוא משום שעשוי לכבוד החתן והכלה, ולכן אינו נחשב שמתכוין לאהל. ואין את ההיתר של 'עביד וקאי' כשמתכוין לאהל. ולדבריהם לכאורה אסור לפתוח גג עגלה בשבת.

מותר: אך החז"א (או"ח סימן נב סעיף ו) חולק, שגם כאשר מתכוין לאהל מותר מטעם של 'עביד וקאי', ולפי זה מסיים, 'מן האמור נלמד, דעגלות של תינוקות שיש עליהן סוכה הנמנחת ונקפלת, מותר למותחה ומותר לקפלה, אע"ג דכשמותחה עושה גג ומחיצות וגם כוונתו לצל ויש בגגה טפח, מכל מקום כיון דהסוכה קבועה בעגלה ועשויה לנאותה ולקפלה, חשיב כלתה הסובבת על צירה וככסא טרסקל'.

וכן נראה מדברי המושג'ב (סימן שטו ס"ק כז), שכתב ומהאי טעמא שרי להעמיד החופה ולסלקה, והוא הדין הדף שקבוע בכותל שבבית הכנסת שמניחים עליו ספרים, מיהו בדף בלאו הכי שרי דהא אין כוונתו במה שפושט את הדף לשם אהל. וכתב השער הציון (ס"ק לה) לגבי ההיתר של הדף שאינו מתכוין לשם אוהל, 'לאפוקי בחופה שכוונתו בהגג לשם אהל', והיינו שלמד שבחופה הוא מתכוין לאהל ולמרות זאת התיר.

ובפמ"ג (אשל אברהם ס"ק ח) שכתב לגבי מטריה שאינה דומה לחופה, כיון דהני אין צריך לעשות כלום כי אם הפשטה והכפילה, מה שאין כן במטריה צריך לקשר הרצועות קצת וכדומה, מוכח שבחופה מתיר למרות שזה לאוהל, אם כן משמע שסבר נמי שמותר במקום דעביד וקאי, גם כשהוא מתכוין לאוהל. **והביאור הלכה** (סעיף ח ד"ה טפח) הביא את דברי הפמ"ג נראה שסבר כמותו.

מאידך, בסוף דבריו כתב **הביאור הלכה** (סעיף ח ד"ה טפח) לגבי איסור פתיחת מטריה, 'ובפרט לפי מה שכתב הרמב"ם (בפרק כ"ב הלכה כ"ח) 'ומותר להניח מטה וכסא וטרסקל, ואף על פי שיעשה תחתיה אהל, שאין זה דרך עשיית אהל לא קבע ולא עראי, בודאי אין שום ראייה להקל מזה לעניננו, ונהפוך הוא דיש ראייה לאיסורא מדכתב במטה וכסא מפני שאין זה דרך אהל וכו', משמע בזה השווארסאס"ל שפירסו דרך אהל הוא אסור, ובמהשך דבריו שומר נפשו ירחק מה (משום שחושש לדעת הנודע ביהודה), משמע מדבריו, שאם פורס לשם אוהל אסור.

בחוט שני (פרק לו אות י), **ובשמירת שבת כהלכתה** (פרק כד הלכה יג) **ובארוחת שבת** (פרק ט סעיף ה) נקטו למעשה שמותר לפרוס גג עגלה בשבת. והורה **אחד מגדולי הוראה שליט"א** שגם באותם עגלות שיש בגג מוט מיוחד שמחזק את הגג שלא יסגר, מותר לסגור בשבת, ואינו דומה למה שאסר **הביאור הלכה** מטריה, מחמת שצריך לחזקה בחוט ברזל וכדומה, כי בעגלה המוט מובנה בתוך העגלה והוא בכלל ההיתר של 'עביד וקאי', וביותר שבדרך כלל הגג עומד גם ללא המוט, והחיזוק של המוט נועד לשמור שלא יסגר הגגון חזרה. **צריך עיון:** ובשו"ת **מנחת יצחק** (חלק י סימן כו) צידד

אינו אהל קבע אלא אוהל ארעי". מבואר מדבריו, שאם יש טפח בגג הטלית אסור, כי מכיון שלא היתה נטויה מערב שבת, אין היתר של 'עביד וקאי'.

1. פולמוס המטריה

לפני כמאתיים וארבעים שנה, היו מההמונים שהחלו ללכת עם מטריה בשבת, והיה חכם אחד שהתיר זאת, והתעורר פולמוס על זין גדולי הדור, וגם מותר לפתוח ולסגור וללכת עם מטריה בשבת, פאראסא"ל בלע"ז.

דאורייתא: בשו"ת **נודע ביהודה** (מהדורה תנינא או"ח סימן ל, במכתב שנשלח מפראג ללונדון בתאריך יח שבט תקמ"ג) דן בהרבה בנושא זה, לדעתו יש לחשוש לאיסור דאורייתא, לפי המבואר ברי"ף בדין טלית כפולה. ואינו דומה להיתר של כסא טרסקל, שהרי רש"י מפרש את טעם ההיתר "דלא מידי עביד אלא ליתובא בעלמא", וכוונתו שאיסור אהל הוא כאשר צריך את האויר שתחתיו, ובכסא טרסקל אינו צריך את האויר שתחת הכסא, אבל במטריה שהוא כן צריך את האויר שתחתיה, כוונתו בפתיחה לאהל. ואין לדמותו למה שהתיר **המגן אברהם** (ס"ק ח) להעמיד ולפרק חופה של חתן וכלה, מפני שחופה אינה מיועדת להגן מפני השמש והגשם אלא לכבוד החתן והכלה, וזה הטעם שאינו נחשב אהל. וכן דעת **השו"ע הרב** (סעיף יג) **והתהלה לדוד** (סעיף ח), **והקצות השלחן** (סימן קכ בדי השולחן אות ח) שיש איסור אם כוונתו לעשות אוהל.

אין להרעיש העולם: מאידך בשו"ת **חתם סופר** (או"ח סימן עב) כתב שההמונים נושאים מטריה בשבת, וביאר שאין איסור מדאורייתא במטריה מג' טעמים: א. כי הוא בנין לשעה. ב. לא מצינו אהל נייד במשכן. ג. אהל הוא רק כאשר המחיצות מגיעות לארץ. וקרוי לומר שגם מדברבן מותר, כמו שמותר לכתחילה לפתוח טלית כפולה שיש בה חוטים, ובמטריה הקרסים והלולאות הם כמו חוטים, וכפי שצייד הנודע ביהודה. ועוד שעשוי ומתוקן לכך, ומותר כמו שהתירו הרי"ף והרמב"ם כבילת חתנים. אולם גם לדעתו בודאי לישא מטריה בשבת לאו משנת חסידים היא, ושומר נפשו ירחק ממנו, אך לכל הפחות מותר לפותחם על ידי גוי, ולכן "אין להרעיש העולם בשביל זה".

שומר נפשו ירחק: **הביאור הלכה** (סימן שטו סעיף ח ד"ה טפח), מצטט את הנודע ביהודה שאוסר את המטריה מדאורייתא, ומסיק, למרות שיש חולקים על הנודע ביהודה, מכל מקום 'מידי איסורא לא נפקא' להרבה פוסקים, בין בשבת בין ביום טוב. ועל כן שומר נפשו ירחק מזה מאד.

גדר במקום פירצה: **החזון איש** (או"ח סימן נ"ב סעיף ו) חולק על הטעמים של הנודע ביהודה לאסור את פתיחת המטריה בשבת מעיקר הדין, ומכריע שמצד הדין מותר כמו טרסקל, גם כשנעשה לאהל ויש מחיצות, וכמו שהתיר המגן אברהם לפרס חופה אפילו שהיא משתמש תחתית, וכמו שמצינו בשו"ע (סימן תרכ"ט סעיף ג) שמותר לפתוח את הגג מעל הסוכה. ומסיים, שמכל מקום יש לדון להחמיר ולאסור פתיחת מטריה בשבת משום תיקון מנא, וגם אוושא מילתא, וניכר בו עובדין דחול, וגורם פירצה. והדבר מסור לחכמים לגדור גדר במקום הפירצה.

וכתב **בשמירת שבת כהלכתה** (פרק כד הלכה טו) גדר גדרו גדולי הדורות ז"ל ואמרו שאין לפתוח מטריה או שמשיה בשבת וביו"ט, וגם אם הן פתוחות מבעוד יום אין להשתמש

3. פריסת ניילון על העגלה

רק אם היה פתוח טפח: **בשבת הלוי** (חלק ג סימן נד) כתב לגבי המכסה הפלסטיק שמכסים בו עגלת תינוק להגן מפני הגשמים, אין להתיר רק אם הגג של העגלה היה פתוח טפח מערב שבת, מותר להוסיף על הגג, ואם אין גג טפח, מוכח מהשו"ע (סעיף ב) דאסור לעשות את הטפח הראשון בשבת אפילו באופן המותר, ואחר כך להוסיף עליו בשבת מכח ההיתר של תוספת אהל, כיון שחז"ל התיירו רק אם הטפח היה שם מערב שבת, וכן כתב החזו"א (סימן נ"ב אות ח'), שאסור להוסיף אוהל עראי על טפח שעשה בשבת. ומסיים, שכן נראים גם כל לשונות הראשונים.

ולדעת הגר"ה **חיים גריינמן זצ"ל** (חידושים וביאורים שבת סימן ט), אם היה סגור מערב שבת אסור להניח את התוספת, שההיתר של תוספת על אהל ארעי הוא בתנאי שכבר היה מערב שבת. ואם היה פתוח טפח מערב שבת, יש להסתפק אם מותר לפרוס עליו את התוספת, וצדדי הספק האם אהל כזה שמותר לפרקו, נחשב אהל לענין הדין של תוספת אהל ארעי.

מותר: מאידך **בארחות שבת** (פרק ט סעיף כח) כתב להתיר בשם הגרש"ז **אוירבאך זצ"ל והגר"נ קרליץ זצ"ל**, שאחרי שכבר הגגון פתוח, מותר אף להוסיף עליו את הניילון, כדין תוספת על אוהל עראי, וביאר הגר"מ **רובין שליט"א** (במכתב מיוחד השבוע עבור גיליון 'עומק הפשט') את סברת החילוק, שהחזון איש מדבר באופן שהיו שני חושים שביניהם 'לבד', ופרס עליהם בשבת אוהל, אבל בגגון שפתחו בשבת לא נקרא אוהל שנעשה בשבת בהיתר, אלא יסוד ההיתר משום ד'עביד וקאי' ונחשב שהגגון עשוי כבר מלפני שבת. והאריך בכך **בביאור הלכה** (סימן שטו סעיף ה ד"ה לכתחילה).

תנאי ההיתר: וכן נקט **בשמירת שבת כהלכתה** להתיר, ודייק כן (בס"ק לז) מדברי **המשנ"ב** (ס"ק יג). והוסיף שצריך להתחיל לפרוס את הכיסוי מהצד של הגגון. וכתב **בארחות שבת** (פרק ט סעיף כח), שאם יש רווח שלושה טפחים בין הגגון לניילון שפורס אסור, והוכיח כן מדברי **השער לציון** (סימן תרכט ס"ק פד) בשם **הפרי מגדים** שאין לפרוס סדין תחת הסכך בשבת וי"ט, אם הוא מרוחק שלושה טפחים מהסכך.

להקל גם לפי שיטת הנועד ביהודה והשו"ע הרב, שלדעתו יתכן שגג של עגלה דינו כדלת הסובבת על צירה, ורק אם צריך לחזק את הגגון בחוט של ברזל אז יש לאסור.

רק כשיש טפח מבעוד יום: **האגרות משה** (או"ח חלק ד סימן קה) כתב לגבי מתיחת האהל הקבוע בעגלות תינוקות שהחזו"א התייר, ויש לפקפק בדבריו במה שחולק על הנועד ביהודה, וסיים, שאינו יכול כעת לעיין בזה הרבה, ויש להחמיר שיניח מערב שבת שיהיה פרוס מעט שיעור טפח, וכשיצטרך בשבת ימתחם לגמרי דיהיה רק הוספת אהל עראי שמותר, כמבואר **בשו"ע** (סימן שטו סעיף ב), וכמדומני שכן נוהגין.

וכעין זה כתב **בשו"ת חזון עובדיה** (הלכות אוהל סעיף ד) כיון שיש מתיירים ויש אוסרים לפתוח גגון של עגלה בשבת, נכון שיפתח את הגג מערב שבת בשיעור טפח, ובשבת יכול להוסיף עליה כדין תוספת על אוהל עראי, וכך נקט להלכה **בשו"ת אור לציון** (פרק כז אות ב).

והיינו, שסברתם היא כמו שמצינו שם (סימן שטו סעיף ג), עצים שתוקעים את ראשם האחד בדופן הספינה וכופפים את ראשם השני בדופן השני של הספינה, ופורסים מחצלת עליהם לצל, אם יש ברחבן טפח, או אפילו אין ברחבן טפח, אם אין בין זה לזה שלושה טפחים, נחשבים כאוהל ומותר לפרוס עליהם בשבת מחצלת, כי נחשב תוספת אהל עראי ושרי. ומבאר **המשנ"ב** (ס"ק יד) דדוקא לעשות אהל עראי מתחלה אסור, אבל אם נעשה כבר מותר להוסיף עליו. והוסיף **באור לציון** (בהערה) שחישוב הטפח הוא מהמקום שהגגון מתחיל להאחיל, ואפשר לחשב גם את המקום בו הגגון מכווץ, כי למרות שהשו"ע שם כתב שטפח שאמרו הוא חוץ מן הכריכה, הוא דווקא כשהגג מגולגל, ששם לא נחשב שנעשה לאוהל.

גגון שהתפרק: כתב **בשמירת שבת כהלכתה** (פרק כד הלכה ג) **ובארחות שבת** (פרק ט אות ל) **ובמאור השבת** (פניני המאור ז) בשם הגר"ר **ישראל יעקב פישר זצ"ל** שאם התפרק הגגון ובא לחברו בשבת אף באופן שהוא רפוי, אסור לפתוח את הגגון משום שעושה אוהל.

סיכום הגיליון:

דינים העולים

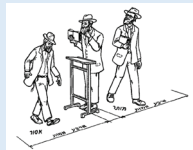
- א. **עביד וקאי:** נפסק בשו"ע שכאס טרסקל, מותר לפתחו לכתחילה משום דעביד וקאי. וכתב המגן אברהם שמשמע זה מותר להעמיד את החופה ולסעקה. לדעת הנועד ביהודה ההיתר הוא רק כשלא נעשה לאוהל, ומה שהתיר המגן אברהם הוא רק בחופה שנעשית לכבוד חתן וכלה. החזו"א חולק שגם הנעשה לשם אהל מותר.
- ב. **מטריה:** פולמוס גדול היה לפני 240 שנה לגבי דין המטריה בשבת, לדעת הנועד ביהודה אסור מדאורייתא, לדעת החת"ס אין להרעיש העולם על כך, לדעת הביאור הלכה בעל נפש יחוש, לדעת החזו"א הוא גדר שגדרוהו גדולי הדורות במקום פרצה.
- ג. **גגון עגלה:** נחלקו הפוסקים בדיון פתיחת וסגירת גגון עגלה בשבת, לדעת החזו"א מותר לפתוח ולסגור גגון של עגלת תינוק, וכך נקטו הרבה פוסקים. לדעת האגרות משה רק אם פתוח טפח לפני שבת מותר לסגור. והוסיף באור לציון שחישוב הטפח הוא מהמקום שהגגון מתחיל להאחיל, ואפשר לחשב גם את המקום בו הגגון מכווץ. ואם היה מפורק אסור לסגור.
- ד. **ניילון:** נחלקו הפוסקים האם מותר לפרוס בשבת ניילון על העגלה, כדין תוספת על אוהל עראי, או שמותר רק כשהיה פתוח טפח מערב שבת.
- ה. **השמטה מגיליון 250:** בגיליון הקודם מחמת טעות סופר נשמט השורה הבאה; לכל הדעות מותר לפתוח ולסגור כל סוגי דלתות אקורדיון בשבת.

משיב כהלכה

ההגדרה השבוע על: 100 ש' מזומן

שאלה: האם מותר לעבור לפני המתפלל במעבר ציבורי שאין למתפלל זכות להפריע?

הצדדים: מעשים בכל יום בשטיבלאך, ובבית כנסת גדולים, שרוצים לעבור במעבר, ויש אנשים שעומדים שם בתפילה, השאלה היא האם מותר לעבור כאשר אין לו זכות לעכב את המעבר, ואולי תלוי בטעמי האיסור לעבור לפני המתפלל?

מקורות: **אשי ישראל** (פרק כט סעיף ד'), **בית מלא** (חלק א שמועות הלכה פרק ו אות ד עמוד קלה), **מאיר עוז** (סימן קב סעיף ד). התמונה, מתוך הקונטרס הנפלא **שלא לעבור כנגד המתפלל**.

במדור זה מופיע שאלה שבועית בנושא הגיליון הבא, כל מי ששולח תשובה מובחרת על השאלה נכנס להגרלה! ההגרלה על דעת רבני המפעל. התשובות הנכונות ישולבו במידת האפשר בגיליון הקרוב. ניתן גם לענות בעילום שם, בלי להכנס להגרלה.

נא להעביר את התשובות עד יום ראשון הקרוב בערב (תשובה שתגיע אחרי יום ראשון תכנס להגרלה הבאה). בצירוף פרטי המשיב (שם, טלפון, מקום לימוד), באחת מהאפשרויות הבאות:

1. בקו 'הילכתא' טלפון 02-5377085 שולח 4
2. בעמדות 'נדרים פלוס' ו'קהילות', קופת 'הילכתא' גיליון 'עומק הפשט'
3. בחדר 'קול הלשון', ישיבת מיר ירושלים, תיבת 'הילכתא'
4. בקסם מספר 1532-6507823
5. במייל 5047867@gmail.com

הזוכה בהגרלת גיליון 250 על סך 100 ש' הרה"ח רבי יואל גליקמאן שליט"א

מרבין תורה בת"ת סאטמאר ברוקלין ניו יורק

מדור זה נתרם השבוע לזכות התורם שליט"א
לזיווג הגון שיזכה לבנות במהרה בית נאמן בישראל

לרגל ימי השובבי"ם

B'ezras Hashem

There will be a special shiur in English for men

on Hilchos Tznius by

Hagaon R' Gershon Meltzer Shlita

in Beis Hamedrash Pinsk Kartin
Beis Yisroel neighborhood
Thursday בא' ד' שבט
2:00 - 3:00

The Shiur is dedicated
לעילוי נשמת הגאון רבי פסח אליהו פאלק זצ"ל
מחבר ספר 'ענין והדר לבושה' וישרא ספרים

All the participants
will be entered into a raffle
& receive a free Kuntress on Hilchos Tznius
בברכת התורה: 'מפעל הילכתא'

עדכוני הלכה

הגרש"ו אויערבאך זצ"ל. בדק בעצמו את העגלה!

מספר לנו השבוע הג"ר יוסף יצחק אייזנשטיין שליט"א, הסיפור אירע לפני 38 שנה, צעדתי במסמאות 'שערי חסד' עם עגלה בה שכב בני הפעוט, מולי צועד הג"ר שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל יגיש אלי ואמר לי, הרבה שואלים אותי האם מותר להניח בשבת על גבי עגלת התינוק את הגיליון להגן מפני הגשמים, ואני יודע בדיוק איך הוא נראה, ולכן הוא ביקש רשות ממני לבדוק את העגל. לה ובדק מכל הצדדים, בסוף הכריע שמוותר אחרי שראה בבירור שבכל צורה שתהיה ישאר טפח ברוחב הגיליון, וממילא דינו להיתר כ'תוספת אהל ארעי'.

רבי שלמה זלמן, טרח ועלה את גרם המדרגות עד לביתו, והביא 'טופל' לילה, ואמר במתק לשונו "דער קינד דארף נישט ליידי" (הילד לא צריך לסבול).

נושא הגיליון הבא:

'אין עוברין לפני המתפלל'

טלו חלק בזיכוי הרבים העצום, והשתתפו בהוצאות הגיליון הבא

הגיליון נועד לעזור את לב הלומדים, נא לא לסמוך על הדברים הלכה למעשה בלי לעיין במקורות

אפשרות להנצחה לע"נ, לרפ"ש, וכדומה.

ניתן לשלוח רעיונות ותיקונים, ווספות והערות, להגדיל תורה ולהאדירה.

אפשר לתרום עבור הוצאת הגיליונות בעמדות הממוחשבות של 'נדרים פלוס'.

'קהילות' ברחבי הארץ, תחת המדור 'קופות נוספות' לפי החיפוש: 'עומק הפשט'.

הילכתא

לדעת לחיות כהלכה

גיליון שבועי עומק הפשט

שיעורים וימי עיון

בית הוראה טלפוני

בידורי הלכה אקטואליים

קו מידע הלכתי

חוברות הדרכה

מכון הילכתא 02-535-0-535

מענה אנושי בית הוראה מערכת הגיליון

קו מידע הלכתי

02-5377-085

ניתן להאזין לשיעורים, הודעות, עדכונים, רישום להגרלות, ועוד...

5047867@gmail.com לקבלת הגיליון במייל:

פקס: 02-6507823